Napsal uživatel Kovářová Lenka
Úterý, 25 Březen 2014 21:34

Po sobotní klasice u Hradce Králové jsem se v neděli zúčastnila prvních letošních štafet, které běhám s libereckou štafetou. Z našeho oddílu jsem na těchto závodech byla jediná.

Na tvrdých tělocvičnových parketách jsem se probudila do zataženého, poprchávajícího rána. Cítila jsem se však pozitivně, neboť jsem se díky večer ukořistěné žíněnce přeci jen vyspala. Na shromaždiště jsem se dostala díky ochotě cizích řidičů, kyvadlového autobusu a vlastních nohou. To už pršelo trochu více. LLI postavilo stan, nutno dodat, že v rychlosti stavby bychom se asi měli trochu zlepšit, takže jsme měli přístřeší. Všichni závodníci mají také jednu společnou vlastnost, a to se ve stejnou dobu vydat na toi-toiky.

Jako první odstartovali muži, dále veteráni a ve třetí vlně i moje štafeta dorostenek. První úsek rozbíhala Anička Fürstová, která se sice orientačnímu běhu nevěnuje příliš dlouho, přesto zaběhla skvěle. Druhý, výjimečně nejdelší úsek , běžela Anička Štičková, která později prohlásila, že je to super, takhle všechny předbíhat. Štafetu jsem uzavírala já. I přes sobotní krizi se mi běželo výborně, kontroly byly oproti klasice těžší, přesto se mi také podařilo pár soupeřek předeběhnout. Cílovou čáru jsem proťala v zatím největším jarním slejváku. Nakonec jsme tedy skončily na pěkném 13. místě a vzhledem k tomu, že se již budeme jenom zlepšovat, není na podzim o medaili pochyb. Usušila jsem se až v rychlíku Nymburk - Ústí o 2,5 hodiny později.

Tímto bych tedy všem chtěla doporučit, aby si také utvořili svou štafetu, neboť takové nervy jen tak nezažijete. :)